

kontorerne en Masse Dokumenter, som det selvfølgelig ikke har saa forfærdelig stor Hast at faa gjort færdige, og der er andre, som det haster stærkt med, og skulle de gøres færdige i Rækkefølge, kan det lægge store Hindringer i Vejen, navnlig for alle Dokumenter, der skulle tinglyses i Anledning af Laan. Husmandskreditforeningerne og andre Kreditforeninger kunne tale med om den Ting. Det vil være uhyre vanskeligt for Kreditforeningerne inden for en rimelig Tid at ordne alle Smaalaan, naar der ikke paa en eller anden Maade kan skaffes dem Fortrinsrang med Hensyn til at blive besørgede af Kontoret. Skal det gaa efter Orden, vil det trække meget længe ud, eller ogsaa maa Personalet paa de paagældende Kontorer forøges i meget høj Grad. Derfor tror jeg, at det er en meget heldig Foranstaltning at tillade Personalet uden for den Tid, som tilhøre de regelmæssige Forretninger, mod Betaling at udføre den Slags Arbejder.

Ordføreren (S. Sørensen): For at forebygge Misforstaaelse vil jeg blot gøre opmærksom paa, at det er et Medlem af Udvalget og ikke Ordføreren, som har stillet disse Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Sagen har altsaa ikke været drøftet i Udvalget, Spørgsmaalene ere stillede af det ærede Medlem for hans egen Regning, men jeg finder selvfølgelig, at man med god Grund kan stille dem her ved 3die Behandling.

Bjerre: Jeg tror sikkert, at den højtærede Justitsminister har Uret med Hensyn til det første Spørgsmaal. Der staar udtrykkelig i Indberetningerne for mange Forretningers Vedkommende, at Retsbetjentene have haft de og de specificerede Udlæg ved Udpantninger og Eksekutioner. Endvidere staar der, hvor mange Mil de have kørt, og saa er det for enkeltes Vedkommende nævnt, at da Rekvirenterne selv have betalt derfor, er Befordringsgodtgørelsen ikke saa stor. For andres Vedkommende er dette slet ikke omtalt. Derfor vilde jeg gerne have det klaret saaledes, at vi ad Aare kunne faa at se, hvor mange kørte Mil Embedet har betalt for, og hvor mange Rekvirenterne have betalt for. For øvrigt har jeg spurgt Jurister, hvorvidt det var lovligt at forlange, at Rekvirenten skulde betale, og det er blevet besvaret noget forskelligt derhen, at i mange Tilfælde behøvede Rekvirenten ikke at betale, det skulde Kon-

toret besørge. Det Spørgsmaal ønsker jeg altsaa klaret.

Med Hensyn til det andet Punkt skal jeg sige, at jeg tvivler ikke om, at den højtærede Justitsminister har haft den allerbedste Hensigt med sin Skrivelse, at han har villet bøde paa dette Uvæsen, at det, at der blev betalt, gik af i Stilhed, og at han har ment, at det var bedre at faa det virkelig slaaet fast som en Slags lovlig Ordning. Naar den højtærede Minister vil drage tilstrækkelig Omsorg for, at der ikke sker Misbrug; kan det selvfølgelig ogsaa passere, men det vil jo være meget svært for Justitsministeren at gøre dette. Jeg har adskillige Tilfælde, som staa til Raadighed for den højtærede Justitsminister. Jeg kan oplyse, at der er Tilfælde, hvor der er forlangt 8 Kr. af et Herredskontor for at ekspedere en Obligation lidt hurtigt. Om der er sket Skade med Hensyn til de andre Ekspeditioner, saa at de ere komne til at vente for længe, er overordentlig vanskeligt at afgøre. Jeg haaber i alle Tilfælde, at blot den Omstændighed, at jeg har omtalt Sagen her i Dag, vil henlede de Herrer Retsbetjentes Opmærksomhed paa, at det gaar ikke an at vente alt for længe og sige: Vi have ikke Tid til at besørge de ordinære Sager, fordi de ekstraordinære skulle fremmes hurtigt, og derfor have vi Justitsministerens Tilladelse til at tage ekstraordinær Betaling. Hvorvidt 6 eller 8 Kr. er en passende Betaling, ved jeg heller ikke, det er jo en Skønssag, men det er noget, som den højtærede Justitsminister nok ogsaa vil oplyse de vedkommende om. Men naar disse Penge gaa ind i Retsbetjentenes Kasse, maa de dog findes et Sted. For saa vidt Arbejdet maa udføres i den Tid, Skriverne ere optagne paa Kontoret, er det en Indtægt, de faa ved deres Arbejde paa Kontoret, og Embedet faar altsaa derved forøgede Indtægter, som maatte kunne fremtræde som en Besparelse paa dette Lovforslag. Med andre Ord, der behøves ikke saa meget i Kontorholdsgodtgørelse, fordi der har været en Del Sportler, om jeg maa kalde det saa. Det maa vi have slaaet fast ad Aare, saa at de vedkommende ikke kunne berige sig med denne Indtægt, som man ikke kan finde i Regnskabet, og saa dog forlange at faa lige saa stor Kontorholdsgodtgørelse som før. Jeg haaber, at det maa blive ordnet.

Den højtærede Minister har jo ganske Ret i, at det kan være en blandet Fornøjelse at have Telefon, men de Herrer